

[Fritze Teisen.]

egentlig vente sig af Rigsdagen? Ja, man maatte vente sig, at de borgerlige Partier paa Rigsdagen vilde indtage et Standpunkt nogenlunde ensartet med det, som de borgerlige Partier i Kommunalbestyrelserne havde taget, thi andet vilde dog være en stærk Desavouering af deres egne Meningsfæller rundt omkring. Nu har Venstre ikke saa forfærdelig mange Meningsfæller i de københavnske Kommunalbestyrelser, og det har heller ikke her paa Rigsdagen nogen Repræsentant for disse Egne, saa det er maaske ikke helt saa kendt med Forholdene, som det kunde have været rart for det at have været. Men nu kommer disse borgerlige Partier altsaa med deres Indstillinger, og saa gaar Venstre hen og lader sig lokke af de radikale Toner og bryder sig Pokker om de borgerlige Interesser, prisgiver dem ganske og aldeles. Ja, naar det er paa den Maade, de borgerlige Elementer i Storkøbenhavn skal repræsenteres, saa er de i Sandhed vel hjulpne.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) var inde paa, at i 1925 gik vi sammen med de andre Partier med til en Huslejelov. Nu ved jeg ikke, om det er det, der har smittet Venstre denne Gang, at det har taget ved Lære af os, men saa skulde det hellere have undersøgt Forholdene lidt nærmere og have set, om de virkelig ligger saaledes, som de laa i 1925. Jeg kan heller ikke indse, at det, naar vi i 1925 gik med til en Huslejelov, medens Venstre klart og skarpt pointerede, at man overhovedet ikke mere behøvede nogen som helst Restriktioner paa disse Punkter, er saa forfærdelig logisk af Venstre i Øjeblikket at komme og sige, at naar de Konservative gik med til en Huslejelov i 1925, saa er det nødvendigt, at denne nu fortsættes. Det er i hvert Fald ikke en logisk Fortsættelse af Venstres egen Tankegang paa det daværende Tidspunkt. Og naar det ærede 3die Medlem for 4de Kreds siger, at man var nødt til nu at komme med kortvarige Overgangsbestemmelser, fordi der ikke er nogen Overgangsbestemmelse i Loven fra 1925, saa vil jeg gerne spørge, hvorfor Venstre i 1925 ikke stillede Forslag om nogle kortvarige Overgangsbestemmelser, for de maatte da være lige saa nødvendige den Gang, som de er nu. Saa kunde man heller ikke den Gang, som Venstre foreslog, have ophævet Huslejeloven uden Overgangsbestemmelser. De Konservative foreslaar aldeles ikke at afvikle Huslejeloven med det samme. Nej, tværtimod, der er i det andet høje Ting af de Konservative frem-

sat et positivt Lovforslag, indeholdende Overgangsbestemmelser, hvorefter adskillige Lejligheder og Forretningslokaler først skulde frigives til Oktober 1932.

Men man maa se paa, hvordan Forholdene ligger nu, og hvordan Forholdene laa i 1925, og jeg gaar ud fra, at Venstres Repræsentanter ikke har fuldstændigt Kendskab til disse Forhold, for ellers tror jeg ikke, de vilde have taget det Standpunkt, som de har taget. Jeg skal derfor tillade mig at anføre nogle Tal desangaaende. I November 1925 var der her i det egentlige København 587 000 Indbyggere, og samtidig var der til Disposition 173 000 Lejligheder. I November 1929 — 4 Aar efter — var der 617 000 Indbyggere, og samtidig var der til Disposition 194 000 Lejligheder. Altsaa, der var en Befolkningstilvækst paa knap 30 000, medens der var en Lejlighedstilvækst paa godt 21 000. Man vil deraf se, hvor stor Lejlighedstilvæksten i Virkeligheden har været i det Tidsrum. Man vil se, at medens i 1925 29,4 pCt. af Befolkningen havde egen Lejlighed, havde i November 1929 31,4 pCt. af Befolkningen egen Lejlighed. Som man vil se: en ganske betydelig Forøgelse. Antallet af dem, der havde egen Lejlighed, er altsaa forøget med ca. 2 pCt. Det er Tal, som taler ikke saa lidt. Nu hørte jeg nok, at det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds (Ludvig Christensen) sagde, at vi endnu her i København havde 800 husvilde, som ikke havde nogen Bolig, og som Kommunen maatte sørge for. Ja, det er meget rigtigt, men det ærede Medlem ved akkurat lige saa godt som jeg, at af de 800 husvilde Familier er der ikke flere end ganske enkelte, som er i Stand til at betale den Leje, der kræves af dem. Det er Københavns Kommune, som har indkvarteret dem, fordi de ikke selv er i Stand til at betale Husleje. Og dette Forhold har overhovedet ikke noget med Bolignød at gøre, for naar Folk ikke kan betale en Husleje, kan det ikke nytte, at der staar 1 000 Boliger til dem, saa maa de tage de Boliger, Kommunen stiller til Disposition. Jeg er enig med det ærede 9de Medlem for 1ste Kreds i, at det er udmærket godt, at der er blevet bygget 51 000 Lejligheder i disse Aar, for en saadan Lejlighedstilvækst viser klart og tydeligt, at en fortsat Boliglovgivning er overflødig. Og hvordan gaar det nu med Boligbyggeriet, stagnerer det, er det gaaet fuldstændigt i Staa? Tallene viser, at der vel aldrig har været udfoldet større Byggevirksomhed nogen Vinter end nu, indtil Frosten er indtraadt og har